

'Dominee Hendrikse heeft de diepgang van een garnaal'

Op het nachtkastje van Antoon Hurkmans, bisschop van 's-Hertogenbosch ligt geen boek. Na het gebed gaat de monseigneur slapen, vertelt hij in 'onafhankelijk, christelijk maandblad' **Reveil**. Ook komen we te weten wat er boven het bed hing in de jongenskamer van Antoon: 'Een kruisbeeld op een witgekalkte muur'.

Elders in **Reveil** gaat het over internetdaten. Het jongerenpanel van het blad geeft zijn visie op het fenomeen, en staat er meerderheid wat afwijzend tegenover. Volgens Femke van 14 is een datingsite 'echt de wanhopigste oplossing om aan de man te komen'. 'Het kan wel zijn dat je hem daar eerder vindt dan in het café, maar er zijn zoveel meer plaatsen waar je iemand kan vinden. En misschien vind je ook wel een heel leuke christelijke man in de kroeg, die zitten daar heus wel. God heeft een bedoeling met je leven en heeft de ware Jakob vast voor je klaar staan.'

Of er na de laatste aflevering van de twaalfde jaargang nog een volgend nummer verschijnt van **Roodkoper** ('tijdschrift voor cultuur, religie en politiek') is onzeker. De redactie laat in een voorwoord weten dat het abonneebestand geleidelijk daalt tot onder financieel verantwoord peil. Ze zal zich daarom 'de komende maanden bezinnen op de vraag of en hoe wij de uitgave van ons tijdschrift kunnen voortzetten'.

In wat dus misschien wel de laatste editie van **Roodkoper** is, schrijft Albert van den Heuvel – voormalig secretaris-generaal van de Nederlandse Hervormde Kerk, oud-voorzitter van de Vara – een uitvoerige bespreking van 'Geloven in een God die niet bestaat' van dominee Klaas Hendrikse. School zal de atheïstische Zeeuwse predikant niet maken, denkt Van den Heuvel. „Hendrikse twijfelt aan iedereen en alles, maar niet aan zichzelf. In de verte doet hij mij aan Pim Fortuyn denken. Bewonderaars zeggen: hij zegt wat ik denk, zoals een Rotterdams tienermeisje in een televisiecamera

zei bij de dood van Fortuyn. En die behoefte aan sterke mannen die overal lak aan hebben, bevredigt Hendrikse ook.”

Inhoudelijk maakt Van de Heuvel de kachel aan met Hendrikse. Die stelt dat God niet bestaat, maar wel gebeurt. Die stelling vindt Van den Heuvel 'gevaarlijk en misleidend'. „Overal om ons heen 'gebeuren' woorden. Denk maar aan liefde, inspiratie, maar ook democratie, gerechtigheid. Ze zijn op zichzelf niet zichtbaar, ze zijn nooit af, ze worden misbruikt en ingekapseld, ze zijn volop in beweging. Ze aanduiden met het werkwoord 'bestaan' maakt ze niet veel inzichtelijker, maar ze bestaan wel degelijk. Zichtbaar worden ze in de levens van hen die ze geloven.”

Hendrikse schrijft dat zijn boek 'met een glimlach geschreven is' en dat hij hoopt dat 'de lezer er net zoveel plezier aan zal beleven'. Van den Heuvel: „Nu, ik niet dus. Gelukkig de uitgever wel.” Nee, Hendrikse is volgens de recensent 'onhelder in zijn gedachtegang', en heeft 'de diepgang van een garnaal'. „Ik gebruik maar even dezelfde laatlundende toon die Hendrikse in zijn boek voortdurend tegen anderen aanslaat.”

Hendrikse is niet van de kerk, stelt Van den Heuvel vast. „Hij gaat nooit naar vergaderingen, neemt zijn eigen vrijzinnige broodheren genadeloos op de hak, maakt een beetje puberachtige grappen over traditionele kerkelijke titels en liturgische gebruiken. Hèhè, denk ik dan. Dat een synode zo heet en niet een verenigingsraad, een preses en een scriba heeft in plaats van een voorzitter en een secretaris is ongeveer van het niveau computer en provider belachelijk te maken omdat ze eigenlijk rekenaar en doorgever zouden moeten heten.”

Van den Heuvel zou zich daar niet zo over opwinden, schrijft hij, als het niet zo tekenend was voor de manier waarop Hendrikse een serieus onderwerp behandelt. „Ik vind het kinderachtig om je eigen kerk zo te behandelen.”